

ffkærpet, og han fremsatte i den Anledning det Spørgsmaal, at det turde være tvivlsomt, om Straf overhovedet standser den Slags Forseelser. Deri giver jeg det ærede Medlem Ret, at jeg ikke tror, at Straf i og for sig standser den Slags Forseelser; men det er heller ikke derom det dreier sig. Spørgsmaalet er, om ikke Straffen kan have nogen Indflydelse paa de paagjældende Personers større eller mindre Beredvillighed til at underkaste sig den Kontrol, som er af saa overordentlig stor Betydning for det hele Samsfund. Anstil en Gang, mine Herrer, en Sammenligning inellem det Fruentimmers Stilling, der driver Utugt som Erhverv, der driver Utugt for Betaling, uden at være undergivet Politiets Tilsyn og Kontrol, og saa det Fruentimmers, der driver den samme Næringsvei, men som er under Politiets Tilsyn og Kontrol, og De ville da let komme til det Resultat, at det førstnævnte Fruentimmers Stilling er i mange Henseender misundelsesværdig, i Sammenligning med det sidst nævnte Fruentimmers. Hun har en ganske anderledes Frihed i sine Bevægelser, hun kan ganske anderledes gjøre sig Livet behageligt og er ogsaa i Besiddelse af flere Midler og Veie til overhovedet at finde det Erhverv, som hun søger. Det tror jeg ikke, at jeg behøver at udmale videre, thi Enhver vil let kunne overbevise sig derom. Det andet Fruentimmer, det indskrevne Fruentimmer, er ikke blot undergivet en for hendes personlige Forhold høist ubehagelig Kontrol og Tilsyn, men hun er ligefrem indskrænket i sin hele Levemaade, hun er ligefrem indskrænket i sin Bevdrift og er ogsaa i den Henseende, taget fra et aldeles materielt Standpunkt, stillet meget lavere og ringere end det først omtalte Fruentimmer. Samtidig med, at der er denne Forskjel i de to Klasser af Personers Stilling, saa er der, naar man spørger om Farligheden af disse to Klasser af Fruentimmer, ogsaa en overordentlig stor Forskjel; men medens Behagelighederne vare overveiede paa det ikke indskrevne Fruentimmers Side, saa maa man sige, at, naar der er Spørgsmaal om Faren, saa er den uendelig meget større netop for de ikke indskrevne Fruentimmers Bedkommende i Modstæning til de indskrevne. Deraf synes det mig, at det absolut maa fremgaa, at, naar man er nødt til at beskæftige sig med Ordningen af disse Forhold, og Enhver kan jo vide, at det er Noget, man ikke indlader sig paa, undtagen der er en haard praktisk Nødvendighed dertil, saa maa det ogsaa fremstille sig som en naturlig Opgave, at ordne Forholdene saaledes, at der kan blive nogen Opfordring for et Fruentimmer, der vil drive denne Næringsvei, til at undergive sig den Kontrol, som er saa overordentlig magtpaaliggende. Men, naar man dels reducerer Straffen til Intet, saa at sige, og dels indretter det saaledes, at de Paagjældende kunne blive ved at drive Traffiken og lade sig dømmes, uden nogenstunde imod deres Vilje at blive indskrevne, saa borttager man de Mid-

ler, som Samsfundet har, til overhovedet at bringe de paagjældende Fruentimmer ind under Kontrol imod deres Vilje (Wint her: Sæt dem i Forbedringshuset!). Det ærede Medlem siger, at man skal sætte dem i Forbedringshuset. Det er et Forslag, som forekommer mig vilde gaa overordentlig meget i modsat Retning af den, som det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) førte Ordret for; thi han mente, at det var haardt at sætte dem paa Band og Brød. Hvad mon han da vilde mene om et Forslag, der gaar ud paa at sætte dem i Forbedringshuset? Nei! der maa desuden være Maade med Utting. Naar dernæst det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds sagde, og det var en Udtalelse, som kunde synes at være meget slaaende, at han maatte være bestemt imod at vedtage § 6, hvorefter det paa en Maade kunde siges, at den samme Dom, som idømte Straf for et vist Forhold, tillige dømte de Paagjældende til at gjøre det, som Dommen udtalte Straf for, saa er dette jo fuldstændig urigtigt. Det var en Uttring, som ganske vist har noget meget Pikant ved sig, men de ærede Medlemmer, som ville undersøge den Ting nøiere, ville jo dog umulig kunne være blinde for, at det, som der straffes for, er ikke Opsagtighed i og for sig, men det er dette, trods det givne Forbud og uagtet de Paagjældende ikke ville underkaste sig de Kontrolbestemmelser, som Samsfundets Lær gjør nødvendig, ikke desto mindre at vedblive at drive Utugt for Betaling. Det er derfor, de straffes, og Dommen, som indirekte i Følge § 6 vil føre til, at de Paagjældende, ikke umiddelbart i Kraft af Dommen, men i Følge en sig dertil sluttende administrativ Foranstaltning, blive indskrevne, straffer altsaa netop kun fordi de gjøre sig skyldige i Noget, som man for Fremtiden vil have, at de skulle lade være at gjøre; man vil netop have, at de for Fremtiden skulle lade være at drive Utugt imod Forbud og uden Kontrol. Det ærede Medlem sagde fremdeles, at § 6 slet ikke virker i det Niemeb, hvori Loven gives. Jeg tror, at, hvad jeg har anført i den Henseende, kan være tilstrækkeligt; Lovens Niemed er netop at bringe det dertil, at der kan føres et samlet Tilsyn med de paagjældende Personer, der drive denne Næringsvei, men for at et saadant Tilsyn kan føres paa en virkningsfuld, paa en betryggende Maade, er det nødvendigt, at de paagjældende Fruentimmer, naar de have opført sig paa en vis Maade, naar det har viist sig, at de ere usforbedrelige, naar det har viist sig, at de søge deres Erhverv paa den Maade, da ogsaa kunne blive dragne ind under dette Tilsyn, og det Tilsyn, der er Spørgsmaal om efter § 5, kan ikke være fyldestgjørende; det er ikke saa effektivt som det Tilsyn, der er Spørgsmaal om, at de indskrevne Fruentimmer ere undergivne. Dertil kommer en anden Ting, som heller ikke maa overses. De Personer, der ere indskrevne, ere ikke blot undergivne dette gjentagne lagelige